

[Kirsten Jacobsen]

nogen, og så måtte man naturligvis være trådt hjælpende til i de tilfælde, hvor det var for store og for urimelige stigninger, der ville blive tale om. Hvis vi gennemfører dette for en 2-årig periode og måske afløser det med et 4-årigt nyt forlig osv., så kommer man længere og længere og længere og længere væk fra muligheden for at indføre det frie boligmarked.

Fremskridtspartiet vil også i fremtiden sørge for med al vores styrke at kæmpe imod den favorisering, som snart de fleste partier her i folketinget giver de sociale boligselskaber. Nu er man oven i købet begyndt at snakke om, at de også skal overtage byfornyelsen og saneringen. Vi har al mulig grund til at tro, at det eneste, der sker ved det, er, at det bliver dyrere, end det ellers ville være blevet. Vi ser det på kvadratmeterprisen i nyt almennyttigt byggeri. Den er højere end kvadratmeterprisen i alt muligt andet byggeri.

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg håber på, at det, den socialdemokratiske ordfører sagde om en hurtig behandling, ikke betyder, at man vil lave en udvalgsbehandling lige så uanstændig som den behandling, forslagene skal have her i folketinget, og at man ikke tager prisstoppovens behandling fra i går op og siger, at det er den måde, vi fremover skal behandle problemerne på her: vi bruger bare vores flertal, og så majoriserer vi alle andre. Jeg håber virkelig på, at selv socialdemokratiet vil forstå, at boligproblemerne i Danmark er større, end at man kan sjofle dem ved bare at dirigere dem igennem et udvalgsarbejde, uden at man overhovedet giver folk mulighed for at få svar på deres spørgsmål.

Johan Philipsen (V):

Første behandling er en principiel behandling, og jeg anser det for rigtigst, at samtlige forslag diskuteres ved første behandling under ét og ved anden behandling enkeltvis. Så er der i øvrigt rejst det spørgsmål, om 10 minutter er tilstrækkeligt til at komme med nogle principielle betragtninger. Det er en helt anden ting.

Forslagene er jo et produkt af en konstatering af diverse ubehagelige kendsgerninger og så regeringens ønske om, at boligudgifterne ikke stiger mere, end indkomstudviklingen betinger. Det er disse to hensyn, der ligger bag ved forslagene.

Det må endvidere klart tilkendegives, at målsætningen er at få så stor tilslutning som muligt til forslagene. Boligudgifterne er væsentlige for de fleste mennesker, og erfaringerne fra smalle boligforlig er ikke gode, og jeg opfordrer derfor så mange som muligt i udvalget til at medarbejde om forslagene.

De ubehagelige kendsgerninger er jo, at vor fælles evne til at styre dette land ikke har været bedre, end at vi er endt i en fortsat inflation med deraf følgende høj rente. Rentens højde har sammen med en i de fleste tilfælde for lille egenkapital ført til, at meget få fra ejer- og lejersiden er i stand til selv at betale et nybyggeris virkelige omkostninger. Konsekvensen af, at vi betaler hinandens boligudgifter, er altså, at vi har gjort det med statskassen som mellemmand.

Må jeg endvidere gøre opmærksom på, at de fleste boliglove henvender sig til og skal efterleves af personer af forskellig alder med forskelligt tidspunkt for anskaffelse af det varige forbrugsgode, som boligen er, og som naturligt nok er forskelligt økonomisk stillet. En anden kendsgerning er, at lovene og de deri indeholdte direkte og indirekte tilskud desværre ikke alene er henvendt til den gruppe af vore medborgere, der er ringest stillet. Vi nødes af kendsgerningerne til at give tilskud, direkte og indirekte, til personer med helt normale indtægter.

Det har for venstre været et tungtvejende argument, at vi ved disse lovforslag tilvejebringer et af fundamentene for den rolige pris- og lønudvikling, som vi har så åbenbart og stærkt behov for, og sammenknytningen af rentesikringsaftrapningen med pris- og lønudviklingen er direkte afledt af det førnævnte hensyn.

Må jeg om statens gradvise overtagelse af Landsbyggefondens finansielle andel af grundkapitalen i det nye byggeri sige, at det må have som absolut forudsætning, at de indbetalinger, der fortsætter, virkelig og udelukkende anvendes til forbedringer – her taler jeg direkte henvendt til boligministeren – fordi vi ikke må opleve, at manglende vedligeholdelse på et senere tidspunkt skal bruges som en gyldig undskyldning for at anvende nogle af disse afsætningsmidler. Jeg beder boligministeren fra tingets talerstol bekræfte dette synspunkt, som for mig og for venstre er meget væsentligt.